

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/246/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6416202763
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6416202763.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a sudcov JUDr. Klaudie Koskovej a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobcu: B. K., narodený XX. M. XXXX, trvale bytom XXX XX K. A. č. XX, zastúpeného Mgr. Petrom Mačajom, advokátom so sídlom Dolná 7, Banská Štiavnica, proti žalovanej: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO 35 807 598, o zaplatenie 2 039,08 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 01. 02. 2017 č. k. 5C/69/2016-136, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 01. 02. 2017 č. k. 5C/69/2016-136 potvrdzuje .
II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol nasledovne:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1 780,- eur v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

II. Súd konanie o žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal určenia, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, uzavretá 22. októbra 2009 medzi žalobcom a žalovanou je bezúročná a bez poplatkov, ako aj v časti žaloby, kde žiadal určiť, že Dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX z 22. októbra 2009, uzavretá medzi žalobcom a žalovanou je neplatná, ako aj v časti žaloby, v ktorej sa domáhal zaplatenia od žalovanej sumy 259,08 eur, zastavuje.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka, uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, uvedená v bode 17. v znení: „Zmluvné strany sa dohodli v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom“ je neprijateľná, a preto neplatná.

IV. Súd určuje, že zmluvná podmienka, uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, uvedená v bode 15. v znení: „Rozhodcovská doložka, uzatvorená podľa Zákona č. 244/2002 Z. z.: Všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy o úvere, ručiteľského vyhlásenia, vrátane sporu o ich platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vznikajú z dohody o vyplnení zmenky, zabezpečujúcej túto úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom, zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO 35 922 761, zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I., Oddiel: Sa, vložka č. 3530/B (ďalej len „rozhodcovský súd“), ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde, rozhodcovské konanie bude vedená podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom, ustanoveným podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (Zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok)“ je neprijateľná, a preto neplatná.

V. Súd určuje, že zmluvná podmienka, uvedená v Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX, uzavretá 22. októbra 2009 medzi žalobcom a žalovanou v znení: „Dlžník sa zaväzuje zaplatiť veriteľovi túto sumu, zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 420,- eur“ je neprijateľná, a preto neplatná.

VI. Súd žalobcovi priznáva náhradu trov konania v pomere 100 % trov konania.

2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že mal za preukázané, že strany spolu uzatvorili 22. októbra 2009 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o úvere“). V zmysle uvedenej zmluvy žalovaná poskytla žalobcovi finančnú čiastku 1 400,- eur, ktorú sa žalobca zaviazal veriteľovi zaplatiť, zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 420,- eur, čiže celkovú sumu 1 820,- eur, a to v dvoch mesačných splátkach po 910,- eur počnúc 01. decembrom 2009 na účet veriteľa. Žalobcovi boli finančné prostriedky poskytnuté v hotovosti pri podpise zmluvy. Vzťah medzi žalobcom a žalovanou vyhodnotil ako spotrebiteľský vzťah. Zmluva o úvere nemá charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 258/2001 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy, keďže ide o zmluvu, na základe ktorej sa vyžaduje splatenie úveru v lehote nepresahujúcej tri mesiace (žalobca mal úver zaplatiť v dvoch mesačných splátkach). Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy platí, že predmetom spotrebiteľskej je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Poplatok 420,- eur plniaci funkciu odplaty za poskytnuté finančné prostriedky predstavoval v percentuálnom vyjadrení 30 % poskytnutej sumy. Ide o odplatu za poskytnutie finančných prostriedkov so splatnosťou dva mesiace, pričom ročne ide odplatu 180 %, čo je neprimeraná odplata, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi. Úroková miera dohodnutá medzi sporovými stranami v zmluve až 22,6 násobne prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, ktorá v mesiaci október 2009 činila 7,9620 % ročne pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou do jedného roka. Dohoda o odplate za poskytnutie úveru je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Zároveň vo výroku rozhodnutia určil zmluvnú podmienku o výške poplatku za neprijateľnú, a preto neplatnú (piaty výrok napadnutého rozsudku). Nebola individuálne dojednaná, žalobca nemohol ovplyvniť obsah zmluvy v tejto časti. Vzhľadom na to, že zmluva je v časti dohody o odplate neplatný právny úkon, vznikla povinnosť zaplatiť žalovanej len poskytnutú sumu 1 400,- eur. Z potvrdenia zamestnávateľa žalobcu Y. E. s.r.o. J. G. I. vyplýva, že žalobca zaplatil sumu 1 780,- eur záležkami zo mzdy za obdobie od októbra 2010 do marca 2016. Z rozpisu splátok a pokút je zrejme, že žalobca zaplatil aj sumu 119,08 eur (splátkami z 08. apríla 2010 5 x 10,- eur a z 12. mája 2010 69,08 eur). Súdny exekútor JUDr. Krutý oznámil, že vymohol pre žalovaného sumu 1 540,- eur. Spolu žalobca zaplatil 3 439,08 eur. Vzhľadom na to, mu vzniklo právo domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia od žalovanej vo výške 2 039,08 eur (v bode 25. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia zrejme písarskou chybou uvedená suma 2 439,08 eur). Žalobca si po späťvzati uplatnil len sumu 1 780,- eur, v ktorom rozsahu okresný súd mal žalobu za dôvodnú, a preto žalovanú zaviazal na zaplatenie tejto sumy žalobcovi.

3. Okresný súd sa v odôvodnení štvrtého výroku napadnutého rozsudku zaoberal prekážkou rozsúdenej veci, keďže zistil, že 12. mája 2011 bol vydaný rozhodcovský rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. sp. zn. SR 15162/10, ktorým bola žalovanej priznaná pohľadávka 2 564,24 eur. Pri posudzovaní, či rozhodcovský rozsudok má pre sporové strany rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu, skúmal rozhodcovskú doložku, keďže iba platná rozhodcovská doložka alebo rozhodcovská zmluva zakladá oprávnenie rozhodcovského súdu prejednať a rozhodnúť spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Rozhodcovská doložka v zmluve o úvere nebola platne uzavretá z dôvodu, že nebola zachovaná jej písomná forma. V texte zmluvy o úvere je síce vyhlásenie žalobcu, že súhlasí so Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktoré sa zaväzuje dodržiavať, ale Všeobecné podmienky, v ktorých je v článku 15 predformulovaná dohoda o rozhodcovskej doložke nie sú podpísané účastníkmi zmluvy o úvere. Nedostatok podpisu na Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru obsahujúcich rozhodcovskú doložku, vyhodnotil Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení z 30. novembra 2011 sp. zn. 2Cdo/245/2010 tak, že rozhodcovská doložka nebola platne uzavretá. Bez platne uzavretej rozhodcovskej doložky alebo rozhodcovskej zmluvy, nie je možné rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava z 12. mája 2011 sp. zn. SR 15162/10 považovať za rozhodcovský rozsudok s účinkami právoplatného rozsudku súdu, a z tohto dôvodu ani nezakladá pre prejednanú vec prekážku veci rozhodnutej. Všeobecné podmienky poskytnutia úveru neboli žalobcovi dané, ich obsah nemohol ovplyvniť a všeobecné podmienky nepodpísal. Zmluvná podmienka nebola dojednaná individuálne, z dôvodu, že žalobca nemohol ovplyvniť obsah Všeobecných podmienok poskytnutia úveru v tejto časti, a preto zmluvná podmienka uvedená v štvrtom výroku napadnutého rozhodnutia je neprijateľná, a teda neplatná.

4. Rovnako k určeniu neprijateľnosti, a teda neplatnosti, zmluvnej podmienky uvedenej v treťom výroku napadnutého rozsudku uviedol, že zmluva o úvere uzavretá medzi sporovými stranami je spotrebiteľskou zmluvou z dôvodu, že žalobca má postavenie spotrebiteľa a žalovaná postavenie dodávateľa. V súvislosti s dojednaním účastníkov zmluvného vzťahu v rámci Všeobecných podmienok úverovej zmluvy, podľa ktorého sa zmluva uzatvára podľa § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka treba poukázať na to, že podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka nesmú spotrebiteľské zmluvy obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ako aj s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sú neprijateľné podmienky, upravené v spotrebiteľskej zmluve neplatné a v zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou, sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Zmluvná podmienka uvedená v treťom výroku napadnutého rozsudku nebola dojednaná individuálne, žalobca nemohol ovplyvniť obsah Všeobecných podmienok poskytnutia úveru v tejto časti, pričom Všeobecné podmienky poskytnutia úveru žalobcom neboli ani podpísané.

5. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal plné právo na náhradu trov konania.

6. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná v zákonnej lehote odvolanie. Žalovaná ako dôvody odvolania vymenovala vady uvedené v § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Okresný súd mal dospieť na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzať z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaná k jednotlivým bodom odvolania uviedla, že: 1/ zmluvu o úvere považuje za absolútny obchod, na ktorý nie je možné aplikovať iné predpisy ako Obchodný zákonník. Žalovaná poukázala na vzťah Občianskeho zákonníka a Obchodného zákonníka, ako aj na to, že v zmluve o úvere ako aj vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru žalobca vyhlásil, že sa oboznámil a súhlasí s obsahom zmluvy, a že nemá k nej žiadne výhrady a zaväzuje sa ju dodržiavať. 2/ rozhodcovská doložka v úverovej zmluve je tzv. nevýhradná rozhodcovská doložka, keďže umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa svojich práv buď prostredníctvom rozhodcovského konania alebo súdneho konania. Z tohto pohľadu zmluva nevyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, a teda nemôže byť dotknutá ustanovením § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, ktoré má rozhodcovské konanie obmedziť, nie zakázať. Žalovaná zdôraznila, že platnosť právneho úkonu treba hodnotiť v čase jeho uzavretia a bez hypotetického zvažovania okolností, ktoré môžu, ale nemusia nastať po jeho uzavretí. Dôležité je, či zmluva v čase jej uzavretia sama o sebe umožňuje alebo neumožňuje spotrebiteľovi uskutočniť voľbu medzi súdom alebo alternatívnym riešením sporu, bez ohľadu na to, čo sa stane v budúcnosti. Prijatie argumentácie okresného súdu by znamenalo pre žalovaného úplné znemožnenie využitia rozhodcovského konania pre žalovaného. 3/ výška poplatku nebola v čase uzavretia zmluvy o úvere obmedzená hornou hranicou. V čase uzavretia zmluvy bola výška odplaty obmedzená len ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Okresný súd mal porovnávať výšku odplatu za poskytnutie úveru s inými subjektmi poskytujúcimi úvery z vlastných zdrojov ako žalovaná, nie s bankami. K opodstatnenosti poplatku žalovaná uviedla, že Obchodný zákonník priamo pripúšťa vyberanie aj iných platieb ako len splátok úveru a úroku, dokonca poplatok za spracovanie zmluvy priamo pripúšťa. Poplatok za poskytnutie úveru nie je neprimerane vysoký vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná je nebankovým subjektom, ktorej riziko podnikania, ako aj podnikateľské náklady sú vyššie oproti bankám. Poplatok predstavuje v jednej tretine úrok v zmysle § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka a v dvoch tretinách náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu s administratívou s tým spojenou. Záverom žalovaná navrhla napadnutý rozsudok zmeniť alebo zrušiť a vrátiť vec okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

7. Žalobca sa k riadne doručenému odvolaniu nevyjadril.

8. Odvolací súd preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

9. Odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vec správne skutkovo a právne posúdil. Napadnutý rozsudok zodpovedá náležite zistenému skutkovému stavu vyplývajúcejmu z vykonaných dôkazov, pričom okresný súd starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vec správne právne posúdil. Napadnutý rozsudok okresného súdu je odôvodnený v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Okresný súd napadnuté rozhodnutie presvedčivo odôvodnil. Odvolací súd sa s týmto odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, preto len konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP): 1/ právny vzťah vzniknutý na základe

zmluvy o úvere medzi žalobcom a žalovanou je vzťahom spotrebiteľským, a preto aj zmluvu o úvere je potrebné posúdiť ako spotrebiteľskú zmluvu podľa ustanovení Občianskeho zákonníka účinného ku dňu vzniku tejto zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“); 2/ i napriek tomu, že výška odplaty v úverovej zmluve bola regulovaná ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ktorý neupravoval odplatu poskytnutú nebankovými subjektmi, úverová zmluva obsahujúca neprimerane vysokú odplatu nemohla obstať pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka; 3/ rozhodcovský rozsudok vydaný rozhodcovským súdom na základe neplatnej rozhodcovskej doložky nemohol založiť prekážku rozhodnutej veci, 4/ keďže žalobca na základe neplatnej zmluvy o úvere plnil viac ako mal (sumu poskytnutého úveru), suma prevyšujúca poskytnutý úver predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovanej. Bližšie dôvody na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd neuvádza, keďže by išlo len o zopakovanie presvedčivého a vyčerpávajúceho odôvodnenia napadnutého rozhodnutia okresného súdu, na ktoré odvolací súd v celom rozsahu odkazuje.

10. Odvolací súd sa v nasledujúcich bodoch vysporadúva s podstatnými tvrdeniami žalovanej uvedenými v odvolaní (§ 387 ods. 3 posledná veta CSP). Námetka žalovanej, že zmluva o úvere nie je zmluvou spotrebiteľskou, a preto sa na ňu neaplikujú ustanovenia Občianskeho zákonníka, ale ide o „absolútny obchod“ spravujúci sa výlučne ustanoveniami Obchodného zákonníka, je nedôvodná. Skutočnosť, že zmluva o úvere sa spravuje režimom „absolútneho obchodu“ nemožno spochybníť vychádzajúc z ustanovení Obchodného zákonníka (§ 261 ods. 3 písm. d). Rovnako nemožno prehliadnúť skutočnosť, že Občiansky zákonník v ustanovení § 52 ods. 1 každú zmluvu, ktorej stranami sú dodávateľ a spotrebiteľ, definuje ako zmluvu spotrebiteľskú (nezáleží na právnej forme zmluvy). Žalovaná pri uzatváraní zmluvy o úvere mala jednoznačne postavenie dodávateľa, keďže predmetom jej činnosti bolo poskytovanie úverov z vlastných zdrojov a predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru žalobcovi (žalovaná konala v rámci predmetu svojej činnosti). Naopak žalobca, ktorý je fyzickou osobou, nepodnikateľom (v záhlaví zmluvy o úvere sú uvedené identifikačné údaje dlžníka - žalobcu ako fyzickej osoby; z charakteru úverovej zmluvy je zrejmé, že predmetom zmluvy o úvere bolo poskytnutie bezúčelového úveru), nekonal pri uzatváraní a plnení zmluvy o úvere v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti. Okresný súd správne vyhodnotil postavenie zmluvných strán, ako aj charakter zmluvy o úvere ako zmluvy spotrebiteľskej. Ustanovenie § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka platí bez ďalšieho (týka sa „každý zmluvy“), preto nemožno povahu zmluvy uzavretej medzi spotrebiteľom a dodávateľom vylúčiť aplikáciou režimu „absolútneho obchodu“, ani dohodou strán o výlučnom použití Obchodného zákonníka. Okresný súd správne postupoval ak dohodu zmluvných strán o použití Obchodného zákonníka na právne vzťahy týkajúce sa úverovej zmluvy určil za neprijateľnú, a preto neplatnú, zmluvnú podmienku (§ 298 ods. 1 CSP)

11. Námetka žalovanej o platnosti rozhodcovskej doložky, ktorú považuje za nevýhradnú, a následne aj platnosti rozhodcovského rozsudku, ktorý tvorí prekážku rozhodnutej veci vo vzťahu k pohľadávke, ktorá bola predmetom rozhodcovského konania, je neopodstatnená. Okresný súd sa podrobne zaoberal rozhodcovskou doložkou obsiahnutou vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru a zrozumiteľne vysvetlil dôvody jej neplatnosti, a to najmä nedostatok jej individuálneho dojednanie (nemožnosť ovplyvnenia jej obsahu zo strany spotrebiteľa, chýbajúci podpis žalobcu na „dohode“ o rozhodcovskej doložke) (body 36, 37 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia). Rovnako správne postupom podľa § 298 ods. 1 CSP rozhodcovskú doložku vyhlásil sa neprijateľnú, a preto neplatnú, zmluvnú podmienku.

12. Námetku žalovanej týkajúcu sa výšky odplaty odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Žalovaná správne zdôraznila, že právny poriadok v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (22. október 2009) neustanovoval maximálnu možnú prípustnú výšku odplaty, a zákonnú úpravu účinnú od 01. júna 2014 na tento úver nebolo možné aplikovať. Ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného do 28. októbra 2010 však upravovalo resp. obmedzovalo odplatu za úver poskytnutý spotrebiteľkou zmluvou a nešlo o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, tak, že odplata nemohla podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa a v čase uzavretia zmluvy. Z uvedeného je zrejmé, že odplata za úver sa mala posudzovať s prihliadnutím na obvyklú odplatu za úver poskytnutý bankami v mieste a čase vyššie uvedenom. Uvedené ustanovenie pre spotrebiteľskú zmluvu, ktorou bol poskytnutý úver žalovanou ako nebankovou spoločnosťou nebolo použiteľné. Odhliadnuc od zákonnej úpravy § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v čase uzavretia zmluvy o úvere bola účinná právna úprava § 3 ods. 1, § 39 Občianskeho zákonníka. Práve cez prizmu dobrých mravov je nevyhnutné posudzovať odplatu za úver poskytnutý žalovanou žalobcovi na základe zmluvy o úvere ako zmluvy spotrebiteľskej. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku z 26.04.2012 sp. zn. 5 Cdo 26/2011 konštatoval: „Občiansky zákonník a ani iné právne predpisy výslovne nestanovia, do akej výšky je možné pri peňažnej pôžičke dojednať úroky, z tejto skutočnosti však nemožno vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len od dohody účastníkov zmluvy o pôžičke, nakoľko i tu platí ustanovenie

§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. < ... Je nepochybné, že neprimerane vysoké úroky, dojednané pri peňažnej pôžičke sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlom správania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. ... Pri posudzovaní, či konanie účastníka občianskoprávneho vzťahu je v súlade, či v rozpore s dobrými mravmi, zákon výslovne neurčuje, z akých hľadísk má súd vychádzať, preto závisí v každom prípade na úvahe súdu.“ Odvolací súd sa stotožnil s úvahou okresného súdu o tom, že dohodnutá odplata 420 eur (v zmluve o úvere označená ako poplatok) predstavujúca v percentuálnom vyjadrení 30 % z poskytnutého úveru je pre rozpor s dobrými mravmi odplatou neprimeranou, poukazujúc na podrobné odôvodnenie okresného súdu (bod 24 odôvodnenia napadnutého rozsudku). Okresný súd správne určil a presvedčivo odôvodnil dohodu o odplate za poskytnutý úver ako neprijateľnú, a teda neplatnú, zmluvnú podmienku (§ 298 ods. 1 CSP).

13. Námietka žalovanej ohľadom odôvodnenosti a zákonnosti administratívneho poplatku je neopodstatnená. Okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku nezaoberal žiadnym administratívnym poplatkom, tento nebol vôbec v zmluve o úvere dohodnutý. Poplatok vo výške 420 eur okresný súd správne (podľa obsahu) vyhodnotil ako odplatu za poskytnutý úver. Vzhľadom na to, že námietka žalovanej sa vôbec nevzťahuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, odvolací súd sa bližšie touto námietkou nezaoberal.

14. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne potvrdil.

15. Odvolací súd preskúmal i výrok rozhodnutia napadnutého rozsudku o trovách konania, nakoľko sa jedná o výrok závislý na rozhodnutí vo veci samej, a konštatoval, že súd prvej inštancie správne ustálil, že žalobca ako procesne úspešná strana sporu má nárok na náhradu trov konania. Odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie i v tejto časti ako vecne správne.

16. Žalobca bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný, preto mu odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP okresný súd samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).